

www.rouzGar.com

عبور عقربه در تب

میشم روایی دیلمی

تن:

باغِ مبهمِ تب،

در لیفه‌های عصب

— رگبرگ‌های صریح —

به رعشه می‌افتد

به رقص:

شکلِ بلیغِ عبور،

دورِ منظمِ سِقط

در سرعتی دقیق

— ساعت:

سقوطِ برگ،

جنبیدنِ هلاک

در پیش و پشتِ پلک

این آیه‌ی

هراس:

که

نیست هیچ

و

نیست هر.

پس می‌نشینم و در من
شکلِ اصیلِ تن
باغی سیاه از هر،
ویرانه‌یی صریح
از هیچ می‌شود.